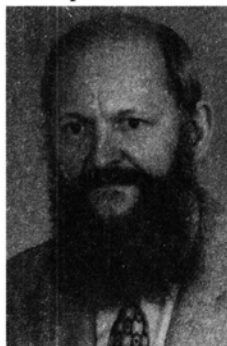

BIOGRAMY • BIOGRAMS

Stanisław BALCERKIEWICZ, prof. dr hab., ur. 29.IV.1943, Kiszkowo – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1966; dr 1973, dr hab. 1982, prof. nadzw. 1991, prof. tyt 1992.

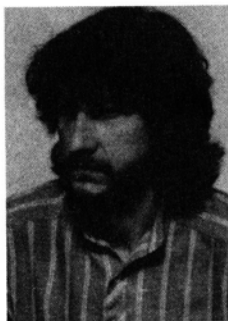

Kierownik Zakładu Ekologii Roślin i Ochrony Środowiska Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu (1984–92), członek International Association for Vegetation Science, Polskiego Towarzystwa Botanicznego, Polskiego Towarzystwa Geograficznego, Towarzystwa Urbanistów Polskich.

Badania z zakresu fitosocjologii, ekologii krajobrazu, synantropizacji szaty roślinnej, briologii, geobotanicznych podstaw planowania przestrzennego. Studia na terenie Pomorza, Wielkopolski, Tatr, a także w Szwecji, Finlandii i Jugosławii.

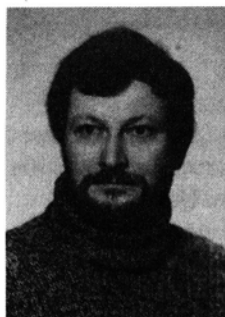
Ponad 70 publikacji, m.in.: *Mchy Puszczy Bukowej pod Szczecinem*, *Expansion of bryophytes on areas treated with herbicides*, *Roślinność obszaru źródłiskowego Tetyńskiej Strugi na Pojezierzu Myśluborskim*, *Roślinność wysokogórska Doliny Pięciu Stawów w Tatrach i jej przemiany antropogeniczne*, *Zarastanie zwalowiska zewnętrznego kopalni odkrywkowej węgla brunatnego*, *Selected aspects of anthropogenic transformations of vegetation in the habitat area of oak-hornbeam forest*, *Landscape-geobotanical basis for a typology of the man-made forest boundary*.

Adam BARCIKOWSKI, dr, ur. 1949, Bydgoszcz – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet M. Kopernika, Toruń 1972; dr 1981.

Studia podyplomowe z zakresu teorii systemów i informacji, doktorat z zagadnień produkcji pierwotnej. Główne kierunki zainteresowań naukowych to produkcja pierwotna wybranych układów ekologicznych (ekosystemy leśne polarne, agroekosystemy), energetyka sukcesji ekologicznej, metody numeryczne i bazy danych w badaniach roślinności. Udział w dwóch wyprawach antarktycznych na Wyspę Króla Jerzego (Sztetlandy Południowe): 1987/88 XII Wyprawa PAN, 1989/90 PAN – UMK.

Adam BORATYŃSKI, dr hab., ur. 4.IX.1948, Syców (woj. kaliskie) – Studia: Wydział Leśny, Akademia Rolnicza, Poznań 1972; dr 1979, dr hab. 1992.

Stopień doktora uzyskał na Wydziale Leśnym Akademii Rolniczej w Poznaniu na podstawie rozprawy *Występowanie i zmienność jaworu (*Acer pseudoplatanus* L.) w Polsce*. Od roku 1972 pracuje w Instytucie Dendrologii Polskiej Akademii Nauk w Kórniku, w Zakładzie Systematyki i Geografii. Początkowo zajmował stanowisko asystenta, następnie starszego asystenta, adiunkta, a obecnie docenta. Od roku 1982 jest sekretarzem redakcji serii wydawniczej Instytutu Dendrologii pt. *Nasze drzewa leśne*. Opublikował około 40 prac, w tym uczestniczył w opracowywaniu *Atlasu rozmieszczenia drzew i krzewów w Polsce*, w opracowywaniu systematyki geogra-

ficznego rozmieszczenia do monografii drzew leśnych (seria *Nasze drzewa leśne*), bierze udział w opracowywaniu *Atlas of distribution of trees and shrubs in Greece*. Ostatnio zajmował się i nadal pracuje nad zasięgami drzew i krzewów w Sudetach.

Janina BORYSIAK, dr, ur. 21.I.1952, Szczecin – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1975; dr 1982.

Dyplom magistra biologii otrzymała na podstawie pracy o lasach z *Sorbus aucuparia* var. *glabrata* w masywie Babiej Góry. Pracownik Zakładu Ekologii Roślin i Ochrony Środowiska Uniwersytetu im. A. Mickiewicza ; trzyletni

staż naukowy w Instytucie Botaniki Polskiej Akademii Nauk w Krakowie, absolwentka Podyplomowego Studium Ochrony Przyrody na Wydziale Leśnym Akademii Rolniczej w Krakowie. Doktorat otrzymała na podstawie rozprawy na temat warunków występowania roślin naczyniowych w piętrach leśnych masywu Babiej Góry, przygotowanej pod kierunkiem prof. dr hab. T. Wojterskiego. Praca habilitacyjna *Struktura aluwialnej roślinności lądowej środkowego i doleu biegu Warty* jest obecnie drukowana w Wydawnictwie Naukowym UAM.

Dorobek naukowy stanowi około 50 prac geobotanicznych m.in. o tematyce florystycznej, autekologicznej, fitosocjologicznej, a także z zakresu kartografii roślinności, ekologii krajobrazu, ochrony przyrody i planowania przestrzennego.

Kazimierz BROWICZ, prof. dr hab., czł. koresp. PAN, ur. 17.XII.1925, Częstochowa – Studia: Wydział Rolniczo-Leśny, Uniwersytet Poznański, Poznań 1948; dr 1959, dr hab. 1962, prof nadzw. 1970, prof. zw. 1978, czł. koresp. PAN 1983.

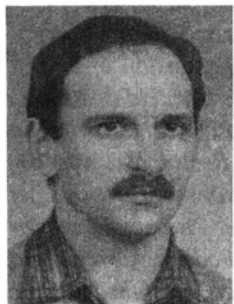
W latach 1947–1949 pracuje jako asystent w Zakładzie Badania Drzew i Lasu, Fundacja Kór-

nicka. W latach 1949–1956 asystent i adiunkt przy Katedrze Botaniki Leśnej Wydziału Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego. Od roku 1956 w Instytucie Dendrologii PAN. W latach 1965–1973 i 1982–1991 zastępca Dyrektora Instytutu Dendrologii PAN do spraw naukowych, od

1970 do 1990 kierownik Zakładu Systematyki i Geografii Roślin w tymże Instytucie. W latach 1981–1987 przewodniczący Komitetu Botaniki PAN. Członek Polskiego Towarzystwa Botanicznego od 1948, International Dendrology Society od 1959, OPTIMA – Organization for the phyto-taxonomic investigation of the Mediterranean Area od 1975. Honorowy członek Czeskosłowackiego Towarzystwa Botanicznego od 1985. Autor około 230 publikacji. Od 1 sierpnia 1991 na emeryturze.

Andrzej BRZEG, dr, ur. 1953, Zagórz – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1977; dr 1990.

Badania z zakresu fitosocjologii, florystyki, ochrony przyrody, planowania i przestrzennego zagospodarowania terenu prowadzone były w Wielkopolsce, na Ziemi Lubuskiej, na Pomorzu, na Lubelszczyźnie, w Tatrach i w

Beskidach, a także w ČSR i w Finlandii.

Członek Polskiego Towarzystwa Botanicznego. Uczestnik Międzynarodowej Konferencji Terenowej w Polsce (1978) oraz Zjazdów Polskiego Towarzystwa Botanicznego we Wrocławiu i Katowicach.

40 publikacji i innych opracowań, w tym: Ciepłolubne zbiorowiska okrajkowe z klasy *Tri-*

folio-Geranietea sanguinei w Wielkopolsce, *Roslinność północy części międzyrzecza Prosnę, Czarnej Strugi i Warty, Przegląd systematyczny zbiorowisk okrajkowych dotąd stwierdzonych i mogących występować w Polsce.*

Anna BUJAKIEWICZ, prof. dr hab., ur. 1.II.1940, Wolsztyn – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1962; dr 1969, dr hab. 1979, doc. 1981, prof. nadzw. 1991

Profesor w Zakładzie Ekologii Roślin i Ochrony Środowiska UAM w Poznaniu. Badania mikocenologiczne dotyczące ekologii grzybów w zespołach leśnych, głównie w łęgach i olsach, zarówno w Polsce jak i poza granicami kraju (USA, Norwegia, Finlandia, Holandia, Bułgaria). Analogiczne badania w zbiorowiskach roślinnych piętra kosodrzewiny i piętra alpejskiego w masywie Babiej Góry.

51 publikacji, m.in.: *Grzyby wyższe lasów dębowo-grabowych okolic Opalenicy, Grzyby Babiej Góry, Rola wskaźnikowa macromycetes w zespołach leśnych, Macromycetes occurring in floodplain forest near Ithaca (New York), Macrofungi in the alder and alluvial forests in various parts of Europe and North America.*

Członek: International Association for Vegetation Science, Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, Polskiego Towarzystwa Botanicznego. Stypendystka w USA, Holandii i Szwecji. Uczestnik wielu sympozjów i konferencji międzynarodowych, m.in. w Rinteln, Uppsali, Budapeszcie, Oslo i w Berlinie Zahodnim (współorganizator światowego Kongresu Botanicznego).

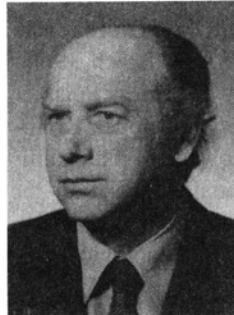
Andrzej CHLEBICKI, dr, ur. 4.XII.1949, Świdnica – Studia: Wydział Nauk Przyrodniczych, Uniwersytet Wrocławski, Wrocław 1974; dr 1988.

Od 1976 r. pracuje w Pracowni Atlasu Flory Polskiej i Ziem Ościennych we Wrocławiu In-

stitutu Botaniki im. W. Szafera Polskiej Akademii Nauk w Krakowie. Tematyka i zainteresowania badawcze: systematyka i rozmieszczenie *Diatrypales* w Europie, obraz zmian mikoflory wybranych gatunków roślin żywicielskich o charakterze alpejskim, borealnym, arktycznym i środkowoeuropejskim wzdłuż transektu od łuku Karpat aż do Bałtyku, zastosowanie testu z *Rhytisma acerinum* (Tar Spot Index) do oceny zanieczyszczenia powietrza dwutlenkiem siarki w lasach. Opublikował 14 prac.

Eugeniusz DUBIEL, dr hab., ur. 6.II.1939, Tworzyź – Studia: Wyższa Szkoła Pedagogiczna, Kraków 1964; dr 1972, dr hab. 1991.

Pracę doktorską pt. *Zespoły roślinne starorzeczy Wisły w Puszczy Niepołomickiej i jej otoczeniu* obronił w Uniwersytecie Jagiellońskim.

Pracował przez wiele lat w szkolnictwie podstawowym i średnim, a od 1981 roku jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jego zainteresowania dotyczą przede wszystkim florystyki roślin wyższych, fitosocjologii, kartografii geobotanicznej i ochrony przyrody. W swoim dorobku posiada około 40 publikacji, z których szereg dotyczy flory i roślinności Karpat i ich przedpola, doliny Wisły oraz przemian roślinności pod wpływem działalności człowieka. Brał udział w dwóch wyprawach naukowych na Spitsbergen (1982, 1985), których wynikiem jest opracowanie flory roślin naczyniowych Sörkapp Land, zbiorowisk roślinnych (wspólnie z M. Olech) i stosunków geobotanicznych.

Jerzy FABISZEWSKI, prof. dr hab., ur. 7.X.1936, Tosie (woj. siedleckie) – Studia: Wy-

dział Nauk Przyrodniczych, Uniwersytet Wrocławski, Wrocław 1959; dr 1965, dr hab. 1974, prof. nadzw. 1983, prof. zwycz. 1990.

Doktorat uzyskał na podstawie pracy *Porosty Śnieżnika Kłodzkiego i Gór Bialskich – studium florystyczno-ekologiczne*. Po studiach krótko pracował w Instytucie Botaniki Uniwersytetu Wrocławskiego, od roku 1963 – po dzień dzisiejszy w Katedrze Botaniki Akademii Rolniczej we Wrocławiu. Habilitował się po opublikowaniu rozprawy *East Canadian peat-bogs ecosystems and biological role of their lichens*. Autor ponad 100 prac z dziedziny florystyki, fitosocjologii i ekologii roślin z terenu Polski, Kanady, Spitsbergenu, Antarktyki. Podróże polarne odbył w latach 1973, 1974, i 1987/88. Dłuższy staż naukowy w Kanadzie i USA w latach 1969–1970. W roku 1991 wybrany na prezesa Polskiego Towarzystwa Botanicznego. Członek Komisji d/s Stopni i Tytułu Naukowego i kilku Komitetów PAN oraz International Association for Vegetation Science, British Lichen Society, American Bryological and Lichenological Society i in.

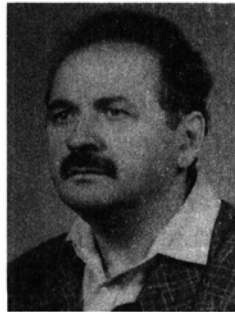
Krystyna FALIŃSKA, prof. dr hab., ur. 5.VIII.1932, Częstochowa – Studia: Wydział Przyrodniczy, Wyższa Szkoła Pedagogiczna, Łódź 1969; dr 1969, dr hab 1973, prof. nadzw. 1988, prof. zwycz. 1992.

Profesor Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk w Krakowie, wcześniej wieloletni pracownik Uniwersytetu Warszawskiego. Organizatorka wieloletnich badań w Puszczy Białowieskiej nad dynamiką populacji roślinnych i roślinności. Autorka dwóch

książek z tego zakresu: *Osobnik, populacja, fitocenoz* (1990) i *Plant demography and vegetation succession* (1991, Kluwer Academic, Publishers), a także rozdziałów w takich opracowaniach, jak *The population structure of vegetation* (red. J. White, Dr W. Junk Publishers, 1985) oraz w *Vegetation dynamics in temperate lowland primeval forests* (w: J. B. Faliński, Dr W. Junk Publishers, 1986). Współredaktorka i autorka książki *Populacje roślin i zwierząt* (1986). Jest autorką wielu artykułów z zakresu biologii i dynamiki populacji, zjawisk ekotonowych, fenologii oraz metodyki badań demograficznych drukowanych na łamach czasopism: *Ekologia Polska*, *Acta Societatis Botanicorum Poloniae*, *Fragmenta Floristica et Geobotanica*, *Wiadomości Botaniczne* i *Wiadomości Ekologiczne*. Uczestniczyła w badaniach geobotanicznych włosko-polskich we Włoszech oraz polsko-włosko-rosyjskich w tajdze syberyjskiej.

Janusz Bogdan FALIŃSKI, prof. dr hab., ur. 28.10.1934, Rakoniewice (woj. Poznań) – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Łódzki, Łódź 1957; dr 1961, dr hab. 1966, prof. nadzw. 1978, prof. zw. 1988.

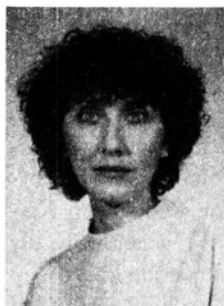

Profesor Uniwersytetu Warszawskiego, kierownik Białowieskiej Stacji Geobotanicznej (którą rozbudował w latach 1973–1974), organizator wieloletnich badań na stałych powierzchniach nad dynamiką roślinności w krajobrazie naturalnym

i antropogenicznym w Puszczy Białowieskiej i innych obiektach Polski Północnowschodniej oraz we Włoszech i na Syberii; współorganizator prac (pod kierunkiem W. Matuszkiewicza) i współautor mapy potencjalnej roślinności naturalnej Polski; organizator międzynarodowego eksperymentu kartograficznego; organizator lub współorganizator ogólnopolskich sympozjów n.t. synantropizacji szaty roślinnej, letnich szkół geobotanicznych i ogólnopolskich seminariów

geobotanicznych; założyciel (1972) i redaktor wydawnictwa ciągłego *Phytocoenosis*; autor i redaktor wydawnictw popularno-naukowych. Ważniejsze książki i artykuły naukowe: *Antropogeniczna roślinność Puszczy Białowieskiej jako wynik synantropizacji naturalnego kompleksu leśnego* (1966); *Antropogeniczne przeobrażenia roślinności Polski* (mapa 1: 2 000 000 + tekst; 1975, 1976); *Vegetation dynamics and sex structure of the populations of pioneer dioecious woody plants* (1980); *Vegetation dynamics in temperate lowland primeval forests* (wspólnie z K. Falińską, 1986); *The vegetation and dynamical tendencies in the vegetation of Bosco Quarto, Promontorio del Gargano, Italy* (wspólnie F. Pedrottim, 1990); *Kartografia geobotaniczna cz. 1, 2, 3* (1990–1991). Ponadto liczne artykuły teoretyczne i medyczne.

Barbara GODZIK, dr, ur. 1953, Piotrków Trybunalski – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1978; dr 1985.

Praca doktorska wykonana pod kierunkiem prof. K. Grodzińskiej w zakresie ekologii roślin. Pracownik naukowy w Instytucie Botaniki Polskiej Akademii Nauk od 1985 roku; aktualna pozycja: adiunkt w Zakładzie Ekologii. Zainteresowa-

nia naukowe: badania wpływu zanieczyszczeń powietrza na ekosystemy leśne, obiegi biogeochemiczne metali w małych zlewniach leśnych, zawartość metali ciężkich w roślinach wyższych i mchach, tolerancja roślin na metale. Staże naukowe: Instytut Botaniki Uniwersytetu im. Łomonosowa, Moskwa; Instytut Botaniki im. Komarowa, Leningrad, Göteborg, Szwecja; udział w dwóch ekspedycjach na Spitsbergen, University of Massachusetts, USA.

Ważniejsze publikacje: *Concentration of heavy metals in trophic chains of Niepołomice Forest* (wspólnie z K. Grodzińską, E. Darowską,

B. Pawłowską), *Heavy metal deposition in Polish National Park – changes during ten years* (wspólnie z Grodzińską K., Szarek G.)

Wojciech GRANOSZEWSKI, mgr, ur. 19.XII. 1961, Bolesław – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1985.

Tytuł magistra biologii uzyskał na podstawie pracy *Roślinność skałek piaskowcowych na Kudłoni w Gorcach*. W latach 1984–1989 był zatrudniony jako pracownik naukowo-techniczny w zielniku Instytutu Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od marca 1989 pracuje w Zakładzie Paleobotaniki Instytutu Botaniki im. W. Szafera Polskiej Akademii Nauk w Krakowie, gdzie zamuje się analizą pyłkową i makroskopową flor plejstocenijskich.

Zagraniczne staże naukowe: 1991 – Department of Quaternary Research, University of Stockholm; 1992, 1993 – Geological Survey of Sweden, Uppsala.

Krystyna GRODZIŃSKA, prof. dr hab., ur. 1934, Lwów – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1956; dr 1962, dr hab. 1975, prof. 1985.

Jest profesorem ekologii w Instytucie Botaniki im. W. Szafera PAN w Krakowie. Kieruje programem dotyczącym obiegu biogeochemicznego pierwiastków m. in metali ciężkich w ekosystemach lądowych. Opublikowała ona ok. 70 prac naukowych z zakresu ekologii, ochrony środowiska, fitocenologii i fitogeografii, jest autorem ekspertyz i ocen dotyczących skażenia środowiska w Polsce.

Wanda GUGNACKA-FIEDOR, dr, ur. 1945, Zabel – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet M. Kopernika, Toruń 1972; dr 1981.

Studia biologiczne z zakresu geobotaniki, doktorat z taksonomii roślin. Główne kierunki badań to zmienność morfologiczna i chemiczna oraz ekologia gatunków rodziny Ericaceae, a także roślinność tundry arktycznej (sukcesja pierwotna, typy zbiorowisk, ich dynamika i produkcja biomasy oraz zależność od podstawowych czynników ekologicznych). Jest autorem 27 publikacji. Udział w dwóch wyprawach polarnych Uniwersytetu im. M. Kopernika na Spitsbergen (Kaffiöyra) – 1978 i 1989.

Małgorzata GUZIKOWA, dr, ur. 16.VIII.1936, Warszawa – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1961; dr 1973.

W latach 1962–1987 pracownik Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk. Początkowo, pod kierownictwem prof. J. Kornasia zajmowała się florystyką i geografiami roślin. Uczestniczyła w pracach nad *Atlasem rozmieszczenia roślin naczyniowych w Karpatach polskich*.

Jako pracownik Zakładu Ekologii i Geografii Roślin IB PAN zajmowała się problemami syntropizacji szaty roślinnej Pienin, rozmieszczeniem wybranych gatunków roślin syntropijnych wzdłuż rzek karpaccich. Brała także udział w opracowaniach zbiorowych dotyczących: flory i roślinności otoczenia dróg w zachodniej części Karkonoszy (z J. Husákovą z Pruhonic) i wpływu nawożenia na zniszczony przez przemysł ekosystem lasu sosnowego w Panewniku

k. Katowic oraz wtórnej sukcesji roślinności na osuszonyj powierzchni stawu osadowego w Wilkowie k. Złotoryji. Stopień doktora uzyskała w oparciu o rozprawę: *Rośliny naczyniowe Działów Orawskich i Bramy Sieniawskiej*. Efektem prac nad ekologią i biologią wybranych gatunków roślin syntropijnych jak również sześciomiesięcznego pobytu w Kanadzie było wykonanie prac: *Biologiczne podstawy ekspansji Solidago gigantea Ait. i S. canadensis sensu lato w Polsce* (mscr.) oraz wspólnie z P. F. Maycockiem – *Flora and vegetation of an old field community at Erindale, southern Ontario* i *The invasion and expansion of three North American species of goldenrod (Solidago canadensis L. sensu lato, S. gigantea Ait. and S. graminifolia (L.) Salisb. in Poland*.

Zofia HEINRICH, dr, ur. 2.IX.1938, Pawęzów k. Jędrzejowa – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1969; dr 1987.

Od 1970 r. jest zatrudniona w Pracowni Mikologii Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk. Opracowała kartotekę rozmieszczenia wielkooowocnikowych podstawczaków w polskich Karpatach i zajmowała się ciemnozarnikowymi

grzybami z rzędu Agaricales. Głównym celem jej badań były polskie gatunki rodzaju *Hypholoma*. Monografia tego taksonu stanowiła przedmiot jej pracy doktorskiej. W latach 1973–1986 była sekretarzem redakcji *Fragmenta Floristica et Geobotanica*. Obecnie w Pracowni Mikologii IB PAN zajmuje stanowisko głównego specjalisty i prowadzi badania nad grzybami z rodzin *Bolbitiaceae*, *Coprinaceae*, *Cortinariaceae* i *Strophariaceae*, ze szczególnym uwzględnieniem rodzajów *Crepidotus*, *Galerina*, *Inocybe*, *Pholiota* i *Stropharia*. Uczestniczyła w redagowaniu dwu wydań *Listy roślin wymierających i zagrożonych w Polsce*.

Janusz HEREŹNIAK, dr, ur. 24.I.1935, Wancerzów k. Częstochowy – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Łódzki, Łódź 1961; dr 1969.

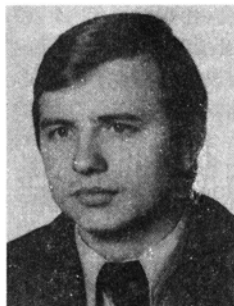
Rozpoczął pracę w Katedrze Systematyki i Geografii Roślin (obecnie adiunkt Zakładu Geobotaniki i Ochrony Przyrody). Uprawia również fotografię przyrodniczą, początkowo amatorsko, a od roku 1965 jest członkiem rzeczywistym Związku

Polskich Artystów Fotografików. Autor ponad 80 publikacji z zakresu botaniki, ochrony przyrody i fotografii, w tym 26 prac naukowych. Wziął udział w ok. 55 wystawach fotograficznych w kraju i za granicą, w tym 16-tu indywidualnych. Wiele zdjęć opublikowały krajowe i zagraniczne wydawnictwa o profilu naukowym i artystycznym. Jego pełną notę biograficzną zamieszczono w *Photographers Encyclopaedia International 1839 to the present* (1984).

Za działalność na rzecz ochrony przyrody – m.in. pełnił funkcję przewodniczącego Woj. Komitetu Ochrony Przyrody w Łodzi, a obecnie Woj. Komisji Ochrony Przyrody w Częstochowie – i rozwoju fotografii wyróżniony kilkudziesięcioma odznakami i medalami, w tym państwowymi, np.: Złoty Krzyż Zasługi, Zasłużony Działacz Kultury, „Za zasługi dla ochrony środowiska i gospodarki wodnej” i in.

Bogdan JACKOWIAK, dr, ur. 24.IX.1954, Ostrów Wielkopolski – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań 1977; dr 1987.

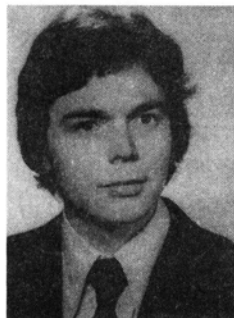
W okresie studiów podjął pracę jako asystent techniczny w Herbarium Zakładu Taksonomii Roślin Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Pracę magisterską poświęconą zróżnicowaniu przestrzennemu roślinności runa w lasach bukowych wykonał pod kierunkiem prof. dr Teofila Wojterskiego. Od roku 1979 jest pracownikiem naukowym w Zakładzie Taksonomii

Roślin. Rozprawę doktorską, dotyczącą antropogenicznych przemian flory roślin naczyniowych Poznania wykonał pod kierunkiem prof. dr Waldemara Żukowskiego.

W dorobku badawczym posiada ponad 40 publikacji i innych opracowań naukowych z zakresu geobotaniki i fitoekologii miasta. Dotyczą one w szczególności następujących problemów: wymierania i ekspansji gatunków, rozmieszczenia i ekologii chwastów segetalnych, antropogenicznych przemian flor lokalnych (głównie flor miejskich). Współpracuje m.in. z uczelniami w Austrii (Uniwersytet Wiedeński), w Niemczech (Uniwersytet Techniczny w Berlinie oraz Uniwersytet im. Marcina Lutra w Halle).

Marek KASPROWICZ, mgr, ur. 14.II.1956, Poznań – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1980.

Asystent w Zakładzie Ekologii Roślin i Ochrony Środowiska Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu (1985). Badania w dziedzinie: fitosocjologii, synfitosocjologii (zwłaszcza struktury i układów ekotonowych), ochrony przyrody i planowania przestrzennego w Polsce (Babia Góra i Wielkopolska) oraz w Finlandii. 16 publikacji m.in.: *Der karpatische Fichtenwald an der oberen Waldgrenze in Babia Góra-Massiv und seine Struktur* (z T. Wojterskim i J. Łuszczynskim), *Le relief de la pente et la végétation à travers les étages dans le Massif de Babia Góra* (z T. Wojterskim), *Acidofilne lasy z klasy Quercetea robori-petraea w Wielkopolsce. I. Molinio (corulae)-Quercetum roboris Scam. et Pass. 1959 emend. – Środkowoeuropejska mokra dą-*

browa trzęślicowa (z T. Krotoską i A. Brzegiem), *Landscapegeobotanical basis for a typology of the man-made forest boundary* (z S. Balcerkiewicz i M. Pietrzakiem).

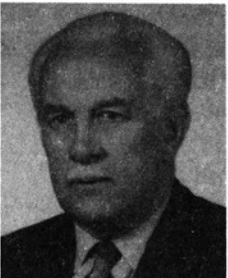
Halina KOMOROWSKA, dr, ur. 1951, Nowy Sącz – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1976; dr 1986.

Początkowo zajmowała się śluzoroślami (*Myxomycotina*). Z tego okresu pochodzą jej opracowania dotyczące śluzorośli doliny Poniczanki w Gorcach i Pienińskiego Parku Narodowego. W latach 1975–1992 była zatrudniona w Pracowni

Mikologii Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk w Krakowie, gdzie badała głównie grzyby z rodziny *Tricholomataceae* (rząd *Agaricales*, klasa *Basidiomycetes*). Przedmiotem jej pracy doktorskiej, była taksonomia i ekologia *Tricholomataceae* Puszczy Niepołomickiej, w strefie skażenia przez aglomerację miejską Krakowa. Rozpoczęła badania nad bogatym w taksony i bardzo interesującym rodzajem *Clitocybe*, obejmującym m.in. gatunki, których owocniki zawierają związki toksyczne, powodujące nawet śmiertelne zatrucia ludzi i zwierząt.

Jan KORNAŚ, prof. dr, czł. rzecz. PAN, ur. 26.IV.1923, Kraków – Studia: Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1943 (tajne nauczanie) – 1946, dr 1949, doc. 1953, prof. nadzw. 1962, prof. zw. 1971, czł. koresp. PAN 1974, czł. rzecz. PAN 1986.

Pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego: asystent – adiunkt 1946–1953, doc. 1954–1962, prof. od 1962. Profesor kontraktowy uniwersytetów w Lusace (Zambia) 1971–

1973 i Maiduguri (Nigeria) 1977–1978. Wyprawy naukowo-badawcze z gromadzeniem materiałów zielnikowych (ponad 30 000 numerów) do większości krajów europejskich, USA, Wietnamu, Zambii, Tanzanii, Kenii, Nigerii itd. Dorobek naukowy: ponad 600 publikacji z zakresu systematyki roślin, fitogeografii i fitosocjologii, w tym 7 publikacji książkowych, 120 oryginalnych prac naukowo-badawczych, 51 opracowań przeglądowych, 75 artykułów popularno-naukowych, ponad 350 recenzji. Aktualna tematyka badawcza: (1) antropogeniczne przemiany szaty roślinnej, (2) rozmieszczenie i ekologia paprotników w Afryce tropikalnej. Bibliografia publikacji 1946–1986: *Univ. Jagiell. Varia* 248: 3–44, 1988, i bibliografia publikacji 1946–1993: *Fragm. Flor. Geobot. Supplementum* 2: 17–52. 1993.

Jerzy KURZYŃSKI, mgr, ur. 4.I.1944, Maków (woj. radomskie) – Studia: Wydział Leśny, Wyższa Szkoła Rolnicza im. H. Kołłątaja, Kraków 1968.

Zajmuje się zagadnieniami ochrony rezerwatowej i krajobrazu oraz jej związków z gospodarką leśną. Jest autorem lub współautorem 15 artykułów naukowych, 3 map do atlasów, w tym: *Atlasu zagrożeń środowiska przyrodniczego Polski*,

kilku notatek i publikacji popularnonaukowych. Posiada współautorski udział w opracowaniu dla praktyki ponad 15 projektów rezerwatów i obszarów chronionego krajobrazu, opinii o wpływie gospodarki na środowisko przyrodnicze rezerwatów. W 1983 roku otrzymał nagrodę Sekretarza Naukowego II Wydz. Nauk Biologicznych PAN za współautorski udział w opracowaniu monografii: *Wpływ turystyki na środowisko przyrodnicze w parkach narodowych*. W 1989 roku otrzymał nagrodę Sekretarzy Naukowych PAN i BAN za autorski współudział w opracowaniu monografii górskich rezerwatów biosfery „Boatin” i „Caricina”.

Karol LATOWSKI, prof. dr hab., ur. 25.XI.1939, Warszawa – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Poznański, Poznań 1964; dr 1972, dr hab. 1982, prof. n.dzw. 1991.

Stopień naukowy doktora nauk farmaceutycznych uzyskał na Akademii Medycznej w Poznaniu (promotor prof. dr Tadeusz Kowal). Habilitował się na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu na podstawie pracy p.t. *Taksonomiczne studium karpologiczne eurazjatyckich gatunków rodzaju *Lepidium* L.* Od 1974 roku pracuje w zespole prof. dr hab. W. Żukowskiego, w Zakładzie Taksonomii Roślin UAM w Poznaniu. Dorobek naukowy obejmuje 55 publikacji, przede wszystkim z zakresu taksonomii i geografii roślin naczyniowych.

Zainteresowania badawcze: morfologia i anatomia organów wegetatywnych i generatywnych (karpologia) jednostek systematycznych odznaczających się jednolitą organizacją (Cruciferae, Umbelliferae); zmienność populacyjna i florystyczna geografia roślin, antropogeniczne przemiany flory (flora terenów kolejowych, flora segetalna, kulturowe areaty roślin).

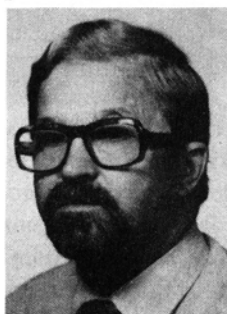
Maria LISIEWSKA, prof. dr hab., ur. 2.I.1934, Poznań – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Poznański, Poznań 1957; dr 1964, dr hab. 1972, prof. nadzw. 1985, prof. zw. 1993.

Od trzeciego roku studiów, tj. od 1955 roku pracuje nieprzerwanie na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Działalność naukowo-badawcza dotyczy mikologii, a w szczególności *mikosocjologii*, *ekologii* i *fenologii* mac-

romycetes, interesuje się ponadto mikologią stosowaną. W dorobku naukowym posiada ponad 70 publikacji, w tym 35 monografii i prac (m.in. *Udział grzybów wyższych w grądach Wielkopolski*, *Macromycetes of beech forests within the eastern part of the Fagus area in Europe*, *Rodzaj *Mycena**), 25 artykułów i komunikatów naukowych oraz 11 publikacji popularnonaukowych (m.in. cztery wydania *Przewodnika grzyboznawczego*). Uczestniczyła w badaniach mikologicznych za granicą, głównie w Jugosławii, a także w Danii i NRD oraz w licznych kongresach i sympozjach międzynarodowych.

Stanisław LISOWSKI, prof. dr hab., ur. 11.II.1924, Wilno – Studia: Wydział Matematyczno-Przyrodniczy, Uniwersytet Poznański, Poznań 1952; dr 1958, dr hab. 1966, prof. nadzw. 1979, prof. zw. 1989.

Szkolę podstawową kończy w 1938 r. Deportowany w czasie wojny do Niemiec, 18 miesięcy spędza w obozie koncentracyjnym w Schirmeck. W 1948 r. kończy Liceum Pedagogiczne w Sulechowie i zostaje przyjęty na studia biologiczne na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu w Poznaniu. Studia kończy w roku 1952, a pracę na etacie adiunkta w Zakładzie Systematyki i Geografii Roślin tegoż uniwersytetu rozpoczyna w 1955 roku. Od 1966 jest kierownikiem Zakładu Geobotaniki Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. W latach 1961–78 wyjeżdżał do pracy w szkolnictwie wyższym Gwinei i Zairu. Jest profesorem zwyczajnym Uniwersytetów w Lumumbashi i Kisangani. W latach 1978–1983 wyjeżdżał jako konsultant FAO do Gwinei, konsultant UNESCO do Zairu i jako główny ekspert UNESCO do Czadu. Specjalizuje się początkowo w briologii, a później w botanice tropikalnej. Posiada 193 publikacje z zakresu *briologii* i *botaniki tropikalnej*.

Maria LITYŃSKA-ZAJĄC, mgr, ur. 26.III.1956, Jarosław – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1982.

Studia ukończyła przedstawiając pracę magisterską pt. *Szczałki roślinne z okresu wpływów rzymskich za stanowiska I w Wyszemborku k. Olsztyna*. Pracę zawodową rozpoczęła w Zakładzie Paleobotaniki Instytutu Botaniki Polskiej Akademii

Nauk, od 1982 roku pracuje w Zakładzie Archeologii Małopolski Instytutu Historii i Kultury Materialnej PAN, zajmując się archeobotaniką. Jest autorem 15 prac drukowanych.

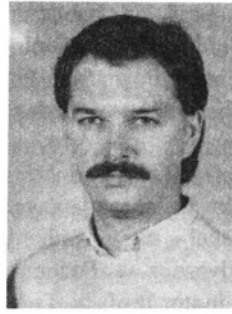
Stefania LOSTER, dr hab., ur. 19.IX.1945, Rabka – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1969; dr 1975, dr hab. 1992.

Pracuje w Instytucie Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego od 1969 roku. Jej zainteresowania skupiają się przede wszystkim na florystyce i fitogeografii oraz na zagadnieniach z zakresu ekologii roślin. Jest autorką 30 publikacji, w tym cyklu prac dotyczących bogactwa florystycznego rolniczego krajobrazu Pogórza Wielickiego i jego botanicznej waloryzacji. Przez kilka lat brała udział w zespołowych badaniach w południowej części jugosłowiańskiej Macedonii, prowadzonych we współpracy z botanikami ze Skopje.

Janusz ŁUSZCZYŃSKI, dr, ur. 6.III.1956, Buk (woj. Poznańskie) – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1980; dr 1994.

Asystent w Zakładzie Ekologii Roślin i Ochrony Środowiska UAM (1979–83), a następnie w Zakładzie Botaniki w Wyższej Szkole

Pedagogicznej w Kielcach. Badania w zakresie fitosocjologii (zwłaszcza studia nad strukturą zbiorowisk leśnych) na Babiej Górze oraz badania mikologiczne w Górach Świętokrzyskich. członek: Polskiego Towarzystwa Botanicznego i Kieleckiego Towarzystwa Naukowego. Uczestnik zjazdów Polskiego Towarzystwa Botanicznego oraz sympozjum mikologicznego w Lublinie.

14 publikacji, m.in.: *Der karpatische Fichtenwald an der oberen Waldgrenze im Babia Góra-Massiv und seine Struktur* (z T. Wojterskim i M. Kasprovczem), *Rozmieszczenie wybranych gatunków chwastów segetalnych ze związku *Caucalidion daucoidis* w woj. kieleckim i zachodniej części woj. tarnobrzęskiego* (z T. Głazkiem, T. Kowalikiem i B. Łuszczynską), *Interesująca i godna ochrony roślinność kserotermiczna Łągiwnik koto Buska Zdroju w województwie kieleckim*.

Ewa MADEYSKA, mgr, ur. 28.VII.1947, Elbląg – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Łódzki, Łódź 1975.

W latach 1969–1976 pracownik Instytutu Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk w Warszawie – opracowanie materiałów karpologicznych ze stanowisk archeologicznych. Od roku 1976 pracownik Zakładu Paleobotaniki Instytutu Botaniki PAN w Krakowie – opracowania makroszczałkowe i palinologiczne (3 publikacje), od roku 1990 Polska Palinologiczna Baza Danych. Dwa sezony badań (1982, 1983) w Wadi Kubbanija w Egipcie (3 publikacje).

Tomasz MAJEWSKI, prof. dr hab., ur. 28.VII.1940, Warszawa – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet War-

szawski, Warszawa 1963; dr 1969, dr hab. 1978, prof. nadzw. 1988.

Mykolog. W latach 1965–1990 pracował w Instytucie Botaniki Polskiej Akademii Nauk, obecnie jest profesorem Katedry Fitopatologii Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. W swoim dorobku ma prace dotyczące grzybów pasożytujących na roślinach (m.in. tomy z serii *Flora Polski – Grzyby* poświęcone rzędowi *Peronosporales*, *Ustilaginales* i *Uredinales*) oraz na stawonogach (cykl prac o *Laboulbeniales* Polski i wschodniej Azji), a także opracowania z zakresu historii botaniki.

Kazimiera MAMAKOWA, doc. dr hab., ur. 9.II.1930, Stary Sącz – Studia: Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1954; dr 1963; dr hab. 1989.

Pracownik Zakładu Paleobotaniki Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk; 1954–1964 asystent, st. asystent; 1964–1989 adiunkt; 1990 – docent.

Staż naukowy – 40 prac i doniesień naukowych, w tym jedno opracowanie monograficzne. Opracowania pleobotaniczne do 7 arkuszy Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski w skali 1:50000 (Arch. PIG Warszawa). Około 50 ekspertyz paleobotanicznych dla pracowników różnych jednostek organizacyjnych PIG i PAN (część publikowana w oryginalnie w pracach innych autorów, bez współautorstwa).

Aktualna tematyka badawcza: 1) badania paleobotaniczne osadów środkowovistuliańskich i eemskich z okolic Jasła, 2) badania paleobotaniczne osadów ze środkowego plejstocenu w Polsce (Przasnysz, na północ od Warszawy) i w Białorusi (Korczewo, na pld.-zach. od Mińska).

Członek Polskiego Towarzystwa Botanicznego. Od 1981 członek Komitetu Badań Czwartorzędu, a od 1991 Przew. Komisji Paleobotaniki tego Komiteu. Od 1980 roku członek Komisji Paleogeografii PAN, w latach 1982–1986 i 1990–1992 członek zarządu tej Komisji, a w latach 1987–1990 jej wiceprzewodniczący.

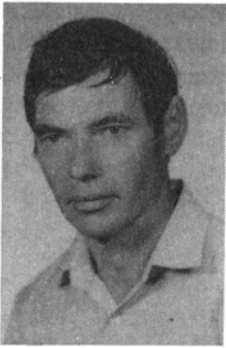
Anna MEDWECKA-KORNAŚ, prof. dr, ur. 28.VIII.1923, Kraków – Studia: Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1943 (tajne nauczanie) – 1946; dr 1950, doc. 1956, prof. nadzw. 1969, prof. zw. 1980.

Pracownik naukowy (wzgl. naukowo-dydaktyczny) Instytutu Badawczego Leśnictwa w Krakowie 1945–1947, Instytutu Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego 1947–1962, Zakładu Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk w Krakowie 1954–1973, Instytutu Botaniki UJ od 1973. Wyprawy naukowo-badawcze do większości krajów europejskich, Kanady, USA, Ameryki Południowej (Brazylia, Argentyna, Chile, Peru, Panama) i Afryki (Zambia, Tanzania, Nigeria).

Dorobek naukowy: ponad 200 publikacji z zakresu ekologii roślin, fitosocjologii, fitogeografii i naukowych podstaw ochrony przyrody, w tym 8 publikacji książkowych, 94 oryginalne prace naukowo-badawcze, 29 opracowań przeglądowych, 48 artykułów popularno-naukowych, 19 map, ponad 20 recenzji itd. Aktualna problematyka badawcza: (1) antropogeniczne przemiany szaty leśnej w Europie, (2) ekologia pirofitów sawannowych w Afryce tropikalnej. Bibliografia publikacji 1946–1986: *Uniw. Jagiell. Varia* 248: 45–66, 1988.

Stefan MICHALIK, prof. dr hab., ur. 25.XII. 1935. Przeworsk – Studia: Akademia Rolnicza i Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1964; dr 1973, dr hab. 1983, prof. nadzw. 1991.

Od 1964 r. pracuje w Zakładzie Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk, gdzie od wielu lat kieruje Pracownią Ochrony Zasobów Roślinnych. Realizuje szeroką problematykę badawczą obejmującą: florystykę, fitosocjologię, kartografię geobotaniczną, synantropizację szaty roślinnej oraz ekologiczne podstawy ochrony różnorodności biocenotycznej i zasobów genowych flory. Jest autorem 138 prac publikowanych oraz ponad 60 projektów i ekspertyz z zakresu ochrony przyrody.

Teresa MROZIŃSKA, prof. dr hab., – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1955; dr 1959, dr hab. 1979, prof. zw. 1991.

Rozprawa doktorska pt. *Peryfiton na roślinach wyższych w stawach rybnych*, wykonana została pod kierunkiem prof. dr Karola Starmacha. Stopień doktora habilitowanego uzyskała w oparciu o pracę pt. *A study on the epiphytic algae of the order Oedogoniales on the*

basis of materials from Southern Poland, w 1979 r. otrzymała etat docenta w Instytucie Botaniki Polskiej Akademii Nauk w Krakowie. Główne zainteresowania badawcze koncentrują się na spełniających ważną rolę w systemach ekologicznych zbiorników wodnych, nitkowatych glonach zbiorowisk peryfitonowych, wśród nich zaś na zielenicach z rzędu Oedogoniales. Najważniejsze prace to: XI tom serii wydawniczej *Flora Śródkowodna Polski*, obejmujący rząd Oedogoniales; *Studium glonów poroślowych z rzędu Oedogoniales na podstawie materiałów z południowej Polski* (zawiera oryginalne zestawienia fenologiczne oraz diagnozy łącin-

skie nowych dla nauki gatunków *Oedogonium* i *Bulbochaete*); monograficzne opracowanie rzędu Oedogoniales w wydawnictwie *Flora Polski, Glony* (liczne, oryginalne rysunki gatunków); opracowanie rzędu Oedogoniales do 2 wydania znanej serii wydawniczej *Süßwasserflora von Mitteleuropa* tom XIV. W dorobku naukowym znajdują się również opracowania glonów z innych grup systematycznych, na przykład: nowo opisane rodzaje i gatunek *Pleotila ramosa* a ostatnio z Białowieskiego Parku Narodowego dwa nowe taksony *Trentepohlia*. Prace poświęcone tym trzem taksonom ukazały się w czasopiśmie *Nova Hedwigia*. Razem z innymi badaczami (prof. M. Olech, dr A. Massalski) przygotowuje do druku pracę o zielenicach endolitycznych z Antarktydy oraz z dr Puchalskim – z Wenezueli.

Andrzej OBIDOWICZ, dr, ur. 31.X.1941, Kraków – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1966; dr 1972.

Rozpoczął pracę w Katedrze Torfoznawstwa Akademii Rolniczej w Krakowie. Po uzyskaniu stopnia doktora za pracę pt. *Powstawanie torfowisk w warunkach wysokogórskich na przykładzie wybranych obiektów w Polskich Tatrach* prze-

szedł w roku 1974 na etat adiunkta do Zakładu Paleobotaniki Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk w Krakowie. Przedmiotem jego badań są torfowiska górskie, głównie w Karpatach Zachodnich, ale w miarę możliwości także w innych górach Europy. Metodą szczegółowych analiz złóż torfu rekonstruuje zespoły torfotwórcze i przemiany w ich składzie i geograficznym zasięgu, jakie dokonały się w okresie późnego plejstocenu i holocenu, w różnych fazach rozwoju szaty roślinnej gór. Fazy te, wydzielane dzięki stosowaniu metody analizy palinologicznej i datowane bezwzględnie metodą radiowęglową, zostały już rozpoznane na obszarze Pod-

hala. Od kilku lat prowadzi także badania palinologiczne na osadach jeziornych w subalpejskim piętrze Tatr. Posłużą one do zrekonstruowania historii formowania się pięter roślinnych w Karpatach Zachodnich.

Jest autorem 28 publikacji naukowych i popularno-naukowych, głównie z zakresu torfoznawstwa i późnoglacialno-holocenijskiej historii szaty roślinnej gór.

Maria OLECH, prof. dr hab., ur. 12.II.1941, Nowy Sącz – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1963 rok; dr 1969, dr hab. 1985, prof. nadzw. 1992.

Stopień doktora habilitowanego uzyskała w oparciu o rozprawę pt. *Zbiorowiska porostów w wysokogórskich murawach nawapiennych w Tatrach Zachodnich* – na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi UJ. Brała udział w dwóch wyprawach polarnych na Spitsbergen Uniwersytetu Jagiellońskiego w 1982 i 1985. Uczestniczyła w XI Wyprawie Antarktycznej PAN do Stacji im. H. Arctowskiego w latach 1986–1988 w XIII Wyprawie Antarktycznej – grupa letnia 1989/90, oraz jako kierownik w XVI Wyprawie Antarktycznej PAN. Jest botanikiem-lichenologiem, pracownikiem Instytutu Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jest autorką około 70 publikacji.

Uczestniczyła w XI Wyprawie Antarktycznej PAN do Stacji im. H. Arctowskiego w latach 1986–1988 w XIII Wyprawie Antarktycznej – grupa letnia 1989/90, oraz jako kierownik w XVI Wyprawie Antarktycznej PAN. Jest botanikiem-lichenologiem, pracownikiem Instytutu Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jest autorką około 70 publikacji.

Anna Maria PACYNA, doc. dr hab., ur. 15.III.1940, Kraków – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1962; dr 1970, dr hab. 1985.

Pracownik naukowo-dydaktyczny (docent) Uniwersytetu Jagiellońskiego. Badania florystyczne i geobotaniczne polskiej części Karpat; ta-

ksonomiczne – paprotniki; udział w trzech wyprawach naukowych do Mongolii.

Publikacje: 32 prace naukowe, 6 artykułów i recenzji. Ważniejsze publikacje: *Biometrics and taxonomy of the Polish species of the genus Diphasium Presl, Polskie gatunki rodzaju Diphasium Presl i ich rozmieszczenie w kraju, Vegetation of the Sant Valley in the Khangai Mountains (Mongolia)*.

Halina PIĘKOŚ-MIRKOWA, dr hab., ur. 15.VII.1939, Cieszyn – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński Kraków 1962; dr 1968, dr hab. 1994.

Pracę magisterską *Roślinność nadpotokowa w Dolinach Bystrej, Suchej Wody i Pańszczycy w Tatrach* wykonała pod kierunkiem prof. B. Pawłowskiego. Była pracownikiem Katedry Systematyki i Geografii Roślin Uniwersytetu Jagiellońskiego

oraz Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk (Zakład Systematyki Roślin Naczyniowych). W 1968 r. uzyskała stopień doktora nauk przyrodniczych na podstawie rozprawy p.t. *Rozmieszczenie roślin regła dolnego i górnego na Sarniej Skale, Krokwi i Łysankach*. Od 1976 r. jest pracownikiem Zakładu Ochrony Przyrody i Zasobów Naturalnych Polskiej Akademii Nauk (obecnie Instytut Ochrony Przyrody), pełniąc funkcję kierownika Tatrzańskiej Stacji Terenowej oraz Górskiego Ogrodu Botanicznego w Zakopanem. Dorobek naukowy obejmuje: 98 prac naukowych, 35 popularno-naukowych i 30 innych.

Naukowe kwalifikacje podnosiła w czasie stażów naukowych w: Czechosłowacji, ZSRR, Austrii, Szwecji, Finlandii, Szwajcarii oraz na Węgrzech. Jest zastępcą redaktora naczelnego *Ochrony Przyrody* członkiem rady redakcyjnej *Ochrony Przyrody* i *Ecologia Montana* (Słowacja). Brała udział w pracach m. in. Komitetu Zagospodarowania Ziem Górskich i Towarzy-

stwa Ochrony Tatr. Obecnie jest oraz członkiem Prezydium Rady Naukowej Tatrzańskiego Parku Narodowego.

Witold PLICHTA, prof. dr hab., ur. 1934, Gdynia – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet M. Kopernika, Toruniu 1959; dr 1968, dr hab. 1982.

Studia biologiczne, doktorat i habilitacja z zakresu gleboznawstwa. Głównie kierunki zainteresowań naukowych to badania nad próchnicą gleb leśnych (modelowanie procesów akumulacji materiału organicznego, absorpcja wody przez poziomy organiczne i zawartość metali w poziomie organicznym) oraz badania nad glebami arktycznymi. Jest autorem 44 publikacji. Udział w dwóch wyprawach polarnych na Spitsbergen – 1975 (PAN, Hornsund) i 1985 (UMK, Kaffiöyra).

Studia wyższe: 1949–1952 – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Dyplom I stud. biol. w 1952. 1952–1954 Uniwersytet Wrocławski, Wydz. Nauk Przyrodniczych, dyplom magistra biologii w roku 1954. Doktor nauk przyrodniczych, Uniwersytet Wrocławski, 1964; doktor habilitowany – Uniw. Wrocł. 1972; docent w Uniwersytecie Śl. – 1973; profesor zwyczajny w Uniwersytecie

Krzysztof ROSTAŃSKI, prof. dr hab., ur. 16.X.1930, Suchedniów (woj. kieleckie) – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Toruń 1952, Wydział Nauk Przyrodniczych, Uniwersytet Wrocławski, Wrocław 1954; dr 1964, dr hab. 1972, prof. nadzw. 1983, prof. zwyczaj. 1992.

Studia nad rolą mchów w procesie synantropizacji. Badania na terenie Polski, Jugosławii i Skandynawii.

24 publikacje, m.in. *Mchy Pojezierza Kartuskiego*, *Atlas rozmieszczenia roślin zarodnikowych w Polsce*, Ser. *Mchy*, zes. 2. (z R. Ochyra i P. Szmajdą), *Expansion of bryophytes on areas treated with herbicides* (z S. Balcerkiewiczem), *Moss flora of Poland in the aspect of synanthropisation* (z S. Balcerkiewiczem).

Śląskim – 1992. Obecnie kierownik Katedry Botaniki Systematycznej na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska – od 1977.

Ważniejsze staże zagraniczne: ZSRR – Leningrad – 3 miesiące w 1970 r. Kuba – Hawana – 9 miesięcy 1981/82 i 4 miesiące w 1989 r. Liczba publikacji naukowych: 98 z lat 1956–1993, w tym 25 za granicą (m.in. *Feddes Repertorium*, *Preslia*, *Phyton*, *Bios*, *Watsonia* i in.). Przynależność do zagranicznych towarzystw naukowych: IAPT (International Association for Plant Taxonomy – 1991 r.); do krajowych towarzystw naukowych: Polskie Towarzystwo Botaniczne (od 1952 r.); Polskie Towarzystwo Biometryczne (od początku – 1963 r.), Polskie Towarzystwo Przyrodników im. Kopernika (od 1950 r.).

Anna RUSIŃSKA, dr, ur. 6.V.1947, Poznań – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1969; dr 1978.

Staż naukowy w Wijster (Holandia) pod kierunkiem prof. J. J. Barkmana (1981). Adiunkt w Zakładzie Geobotaniki Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Badania z zakresu briologii, szczeg. florystyki, fitogeografii, ekologii oraz

Członek: Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, Polskiego Towarzystwa Botanicznego, Central and East European Bryological Working Group (sympozja w Pradze, Eger, Kirovsku, Poznaniu i w Libicach), udział w konfe-

1972; profesor zwyczajny w Uniwersytecie

1972; profesor zwyczajny w Uniwersytecie

rencji briocenologicznej International Association of Bryology (Budapeszt 1985) oraz w Symposium on Endangered Bryophytes in Europe (Uppsala 1990).

Jadwiga STASIAK, dr.

Do niedawna adiunkt Katedry Ekologii Roślin i Ochrony Przyrody Uniwersytetu Gdańskiego, obecnie zatrudniona w Centrum Biologii Morza Polskiej Akademii Nauk w Gdyni. Działalność naukowo-badawcza obejmuje m.in. taksonomię, geografę roślin i demografię populacji. Propagatorka nowego systemu klasyfikacyjnego okrytozależnych Takhtajana i Cronquista (skrypt uczelniany Uniwersytetu Gdańskiego, 1990). Przy współpracy z Leninradzkim Uniwersytetem i Instytutem Botaniki AN ZSRR im. W. L. Komarowa zajmuje się ostatnio rewizją systematyczną i chorologiczną euro-azjatyckich taksonów kompleksu *Linaria odora* sensu lato (Scrophulariaceae).

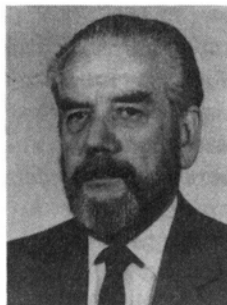
Jerzy STASZKIEWICZ, prof. dr hab., ur. 10.V.1929, Nowy Sącz – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1952; dr 1962, dr hab. 1970, prof. nadzw. 1988, prof. zwycz. 1991.

Botanik, systematyk. Rozpoczął pracę w Katedrze Systematyki i Geografii Roślin Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jednocześnie pracował w Zakładzie Zmienności Roślin Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk w Krakowie, a w 1966 roku został jego kierownikiem. Jest autorem około 90 prac naukowych i 21 ekspertyz (niepublikowanych prac naukowych). Zajmuje się głównie zmiennością geo-

graficzną roślin, przede wszystkim drzew i krzewów (*Pinus*, *Picea*, *Larix*, *Podocarpus*, *Quercus*, *Betula*, *Lonicera*, *Euonymus*) i naturalną hybrydyzacją. Część jego dorobku obejmuje prace z zakresu fitysocjologii.

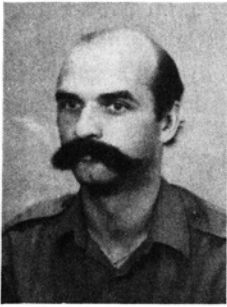
Leon STUCHLIK, prof. dr hab., czł. kor. PAU, ur. 25.IV.1931 Chorzów – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1955, dr 1963, dr hab. 1968, prof. nadzw. 1983, czł. kor. PAU 1991.

Pracownik naukowo-badawczy Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk w Krakowie: 1955 asystent, 1958 st. asystent, 1964 adiunkt, 1970 docent, 1983 prof. nadzwyczajny, 1991 prof. zwyczajny, od 1982 kierownik Zakładu Paleobotaniki, od 1990 dyrektor Instytutu. W latach 1987–1990 przewodniczący Komitetu Botaniki PAN, od 1991 zastępca przewodniczącego tegoż Komitetu. redaktor *Acta Palaeobotanica*. Członek Polskiego Towarzystwa Botanicznego od 1955, członek korespondent zagraniczny Sociedad Cubana de Alergologica od 1980. Brał udział w ekspedycjach naukowych do Indii (1976), na Kubę (1970, 1974, 1984), w latach 1980–1993 wielokrotnie pracował na Kaukazie i Zakaukaziu. Aktualna tematyka badawcza: 1. Geneza i stratygrafia węgli brunatnych Zagłębia Bełchatowskiego; 2. Korelacja flor neogeńskich i pleistocenijskich na obszarze Paratetydy Centralnej i Wschodniej. Autor 82 publikacji, z tego 48 oryginalnych prac naukowych, 4 popularno-naukowe i 30 recenzji.

Wojciech SZWED, dr, ur. 1950, Poznań – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1975; dr 1983.

Badania z zakresu ekologii roślin (studia nad sukcesją roślinności) i fitysocjologii w Polsce (Karpaty i Wielkopolska) oraz poza granicami kraju (Goa w Indiach, Finlandia i Holandia).

Członek: International Association for Vegetation Science, International Association of Ecology, Polskiego Towarzystwa Botanicznego, Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Uczestnik sympozjów: Berlin Zachodni, Martin (SCR),

Uppsala (Szwecja) i Warszawa.

30 publikacji, m.in.: *Ecological scale of chosen vascular plants of the subalpine and alpine zones in the Babia Góra Massif, An attempt to evaluate the synanthropic changes of plant communities of the Poznań-agglomeration* (z H. Ratyńską), *De vegetatie van bermen in de Nederlandse duinen* (z K. V. Sykora).

Florian ŚWIAŚ, prof. dr hab., ur. 24.IX.1939, Kąclowa (woj. Now Sącz) – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 1962; dr 1968, dr hab. 1983, prof. 1992.

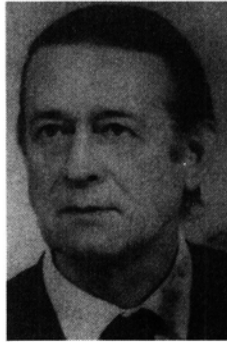
W okresie studiów i pracy zawodowej do końca 1992 r. związany jest z Zakładem Systematyki i Geografii Roślin na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu M. Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Od 1993 r. kierownik Zakładu Geobotaniki. Uczeń profesora

Józefa Motyki. Od 1985 roku pracuje na stanowisku docenta, a od 1992 na stanowisku profesora.

Główne Jego dotychczasowe osiągnięcia naukowe z zakresu florystyki, fitogeografii, fytosocjologii i ochrony przyrody pochodzą z badań w różnorodnych regionach Polski (od Karpat po Polesie) i poza granicami kraju (Mongolia, Spitsbergen). Łącznie około 90 prac naukowych opublikowanych i złożonych do druku oraz ok. 50 obszernych dokumentacji geobotanicznych,

przygotowywanych do opublikowania. Prywatny zbiór zielnikowy, sukcesywnie opracowywanych roślin zarodnikowych i kwiatowych, liczy ok. 50–80 tys. arkuszy.

Zygmunt TOBOLEWSKI, prof. dr hab., ur. 29.I.1927, Grodzisk Wlkp., zm. 16.VIII.1988, Poznań – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1954; dr 1960, dr hab. 1966, prof. nadzw. 1983. Badania z zakresu lichenologii (florystyka, fitogeografia, fytosocjologia) i ochrony przyrody w Polsce (Karkonosze, Babia Góra, Tatry, Pieniny, Bieszczady, Wielkopolska, Pomorze) oraz w Austrii (Alpy Ötztalskie), Jugosławii (Kopaonik) i w Finlandii.

Około 80 publikacji, m.in. *Lichens of the Stolowe Mts., The Lichen flora in the Pieniny Mts., Associations of the saxicolous lichens in the Góry Stolowe Mts., The family Caliciaceae (Lichens) in Poland, Porosty polskie* (z J. Nowakiem), *Flechten aus den Ötztaler Alpen (Österreich), Lichens of the Białowieża Forest and its western foreland* (z S. Cieślińskim), *Lichenoteca Polonica* (22 fascykuly), *Lichens (Atlas of geographical distribution of spore plants in Poland – 9 zeszytów)*, klucze do oznaczania porostów (1953, 1972).

Kazimierz TOBOLSKI, prof. dr hab., ur. 30.IV.1936, Tczew – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet A. Mickiewicza, Poznań 1961; dr 1965, dr hab. 1975, prof. nadzw. 1984, prof. zw. 1992.

W latach 1960–1965 asystent techniczny w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, 1965–1975 st. asystent i adiunkt w Katedrze Syste-

matyki i Geografii Roślin UAM, 1975–1984 doc. w Instytucie Geografii UAM, od 1984 w Instytucie Badań Czwartorzędu. Prof. gość. w Oulu (1980), Innsbrucku (1988), Marsylii (1990, 1991), Bernie (1992), Grazu (1993), od 1981 do 1984 ekspert w szwajcarskim programie IGCP 158B. Autor i współautor około 170 publikacji. Członek Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Zofia TOMCZYŃSKA, inż., ur. 8.I.1945, Czerniowce – Studia: Wydział Rolniczy, Wyższa Szkoła Rolnicza, Kraków 1968. Od roku 1969 pracownik inżynierjno-techniczny Zakładu Paleobotaniki Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk w Krakowie. Opracowania makroszczątkowe, kopalnych analiza drewn i węgli drzewnych (5 publikacji).

Krystyna TOWPASZ, dr hab., ur. 7.V.1943, Starachowice – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1966; dr 1971, dr hab. 1990.

Pracuje w Instytucie Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego od roku 1971. Główne kierunki zainteresowań to florystyka i fitogeografia oraz fytosocjologia i ekologia roślin.

W swoim dorobku posiada 28 publikacji naukowych: opracowania monograficzne, notatki florystyczne, studia taksonomiczne i ekologiczne, a także publikacje popularnonaukowe. Prace dotyczą terenu Polski, a w szczególności Karpat. Od kilku lat uczestniczy również w zespołowych badaniach na Bałkanach (Macedonia – południowa Jugostawia).

Danuta TUMIDAJOWICZ, dr, ur. 26.IX.1936, Łwów – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Zie-

mi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1960, dr 1970.

Pracuje na Uniwersytecie Jagiellońskim, najpierw w Katedrze Systematyki i Geografii Roślin, następnie w Zakładzie Ekologii, a od 1982 roku w Ogrodzie Botanicznym. Jest autorką 28 publikacji, wyspecjalizowała się w zakresie florystyki, fytosocjologii i kartografii geobotanicznej. Osobną grupą problemów, którym poświęciła wiele lat badań są zagadnienia związane z dynamiką wybranych gatunków bylin leśnych, zarówno na poziomie populacji jak i zbiorowiska. Większość publikacji zawiera wyniki badań nad sezonową i wieloletnią dynamiką roślin runa w kilku rejonach południowej Polski. Odrębnym nurtem zainteresowań jest modelowanie procesów populacyjnych w oparciu o własne dane empiryczne, a także opracowywanie metod określania wieku bezwzględno i względno roślin wieloletnich (nie drzew).

Krystyna WASYLIKOWA, prof. dr hab., ur. 7.II.1932, Warszawa – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1955; dr 1963, dr hab. 1973, prof. nadzw. 1988.

W 1954 r. rozpoczęła pracę w Instytucie Botaniki Polskiej Akademii Nauk, gdzie jest zatrudniona obecnie na stanowisku profesora zwyczajnego. Jej tematyka badawcza obejmuje zagadnienia paleoekologii w oparciu o analizę pyłkową i badanie szczątków makroskopowych z osadów późnego czwartorzędu oraz paleoetnobotanikę.

Jest autorką 48 publikacji. Poza badaniami z terenu Polski zajmowała się historią roślinności Stanów Zjednoczonych A. P. i południowo-zachodniego Iranu oraz archeobotaniką Egiptu i Libii.

Karol WĘGLARSKI, dr, ur. 28.V.1956, Poznań – Studia: Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1980; dr 1989.

Od 1981 roku pracuje w Ogrodzie Botanicznym. Pracę doktorską *Amplitudy ekologiczne wybranych gatunków roślin naczyniowych Wielkopolskiego Parku Narodowego* wykonał pod kierunkiem prof. dr hab. A. Łukasiewicza.

Główne zainteresowania badawcze: fitogeografia, biologia i autologia roślin, ochrona gatunków rzadkich i ginących. W latach 1981–1991 odbył liczne staże naukowe, m.in. w Indiach (Poona Botanical Garden), Chinach (Kanton Botanical Garden), Egipcie (University of Alexandria), Wielkiej Brytanii (Kew Gardens) i Niemczech (Berlin-Dahlem Botanical Garden). Opublikował dotychczas 25 artykułów naukowych, doniesień i prac popularyzatorskich.

Władysław WOJEWODA, prof. dr hab., ur. 20.V.1932, Przemyśl – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, 1959; dr 1968, dr hab. 1979, prof. nadzw. 1989.

W latach 1959–1969 pracował w Ogrodzie Botanicznym i w Katedrze Systematyki i Geografii Roślin Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1969 r. jest zatrudniony w Instytucie Botaniki Polskiej Akademii Nauk, gdzie zorganizował zespół zajmujący się grzybami wielkoowocnikowymi i założył zielnik grzybów liczący przeszło 30 tysięcy numerów. Pracę do-

ktorską dotyczącą grzybów Ojcowskiego Parku Narodowego obronił w 1968 r. w Uniwersytecie Jagiellońskim. Przedmiotem jego pracy habilitacyjnej, przedstawionej w 1979 r. w Uniwersytecie Warszawskim, były grzyby z grupy *Heterobasidiomycetidae*, którym poświęcił liczne prace, m.in. dwie książki. Jest autorem lub współautorem ponad 200 publikacji naukowych i popularnonaukowych, w tym podręcznika do oznaczania grzybów. Kieruje Pracownią Mikologii w IB PAN, opracowuje macromycetes Krakowa oraz przygotowuje indeks wielkoowocnikowych *Basidiomycetes* Polski.

Halina WOJTERSKA, dr, ur. 21.I.1924, Poznań – Studia: Wydział Matematyczno-Przyrodniczy, Uniwersytet Poznański, Poznań 1952; dr 1967.

Adiunkt w Zakładzie Botaniki Farmaceutycznej Akademii Medycznej w Poznaniu (do 1972 r.). Kierunki badań: systematyka roślin, karpologia, fitogeografia i kartografia roślinności. Badania geobotaniczne w Polsce, Finlandii i w Algierii.

21 publikacji, m.in.: *Zespoły Leśne Dziewiczej Góry pod Poznaniem*, *Studia systematyczne nad morfologią i anatomią krajowych gatunków z rodzaju Cerastium*, *Rozmieszczenie Gypsophila fastigiata w Polsce*, *Rozmieszczenie Dianthus arenarius w Polsce* (z T. Wojterskim), *Cechy anatomiczne ziela i proszku Anagallis arvensis*, *Cechy diagnostyczne owoców i nasion niektórych gatunków z rodzaju Staphylea* (z M. Gostyńską-Jakuszewską), szereg map potencjalnej roślinności naturalnej (m.in. Środkowej Wielkopolski, Doliny Baryczy, Pomorza Gdańskiego. Członek Polskiego Towarzystwa Botanicznego.

Maria WOJTERSKA, dr, ur. 18.XI.1953, Poznań – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1976; dr 1987.

Staż naukowy w Arbeitstelle f. Theoret. u. Angew. Pflanzensoziologie w Rinteln (RFN) pod kierunkiem prof. R. Tüxena (1976–77) oraz w Station Int. de Phytosociologie w Bailleul (Francja) pod kierunkiem prof. J.-M. Géhu (1981). Kierunki

badania: fitosocjologia, synfitosocjologia, kartowanie roślinności, studia nad krajobrazem. Badania w Finlandii, Jugosławii i Algierii.

32 publikacje, m.in.: *Flora i zbiorowiska leśne Pojezierza Międzychodzko-Sierakowskiego*, *Mezofilne zbiorowiska zaroślowe Wielkopolski*, *Sigmassoziationen in der Hohen Tatra* (z S. Balcerkiewiczem) oraz szereg map potencjalnej roślinności naturalnej na obszarze Polski Północno-Zachodniej.

Członek: International Association for Vegetation Science. Udział w 16 sympozjach oraz w 8 konferencjach terenowych tegoż towarzystwa (w Norwegii, Szwecji, Finlandii, ČSR, NRD, RFN, Holandii, Francji, Włoszech, Japonii, Argentynie i w USA). Członek: Amicale Intern. de Phytosociologie, R. Tüxen-Gesellschaft oraz Polskiego Towarzystwa Botanicznego.

Teofil WOJTERSKI, prof. dr hab., ur. 7.IV.1922, Poznań, zm. 27.XII.1991. Poznań – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań 1952; dr 1960. dr hab. 1964, prof. n.dzw. 1971, prof. zw. 1974.

Kierownik Katedry Systematyki i Geografii Roślin UAM (1967–70), Zakładu Ekologii Roślin i Ochrony Środowiska UAM (1970–1984), profesor w Institut National Agronomique w El Harrach w Algierii (1982–1989), profesor w Zakładzie Ekologii Roślin i

Ochrony Środowiska UAM (1989–1991). Członek wielu towarzystw naukowych krajowych i zagranicznych (m.in. wiceprezydent International Association for Vegetation Science), komitetów naukowych PAN, (m.in. przez 12 lat sekretarz Komitetu Botaniki), rad naukowych w Instytutach PAN i w Parkach Narodowych, redaktor wydawnictw naukowych. Uczestnik wielu sympozjów i konferencji terenowych Int. Ass. for Veg. Science (Norwegia, Szwecja, Finlandia, Holandia, Polska, ČSR, NRD, RFN, Francja, Włochy, Argentyna, Japonia, USA). Organizator konferencji terenowych tegoż towarzystwa w Polsce (1978) i w Algierii (1985).

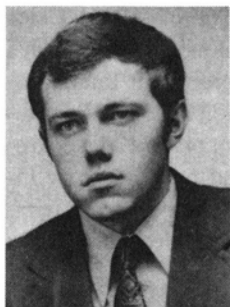
Badania z zakresu: fitosocjologii, ochrony przyrody, kartografii fitosocj. (zwłaszcza kartografii potencjalnej roślinności naturalnej). Ponad 160 publikacji, m.in.: *Lasy liściaste dorzecza Mogilnicy*, *Bory sosnowe na wydmach nadmorskich*, szereg map roślinności (m.in. Środkowej Wielkopolski, Pomorza Gdańskiego, Pojezierza Lubuskiego, Doliny Baryczy, okolic Konina, Doliny Warty w Poznaniu).

Bronisław WOJTUŃ, dr, ur. 22.IX.1955, Nysa (woj. opolskie) – Studia: Wydział Nauk Przyrodniczych, Uniwersytet Wrocławski, Wrocław 1979; dr 1989.

Doktorat uzyskał na podstawie pracy *Ekologiczne Właściwości mikrosiedlisk gatunków z rodzaju Sphagnum na torfowiskach Dolnego Śląska*. Od ukończenia studiów pracuje w Katedrze Botaniki Akademii Rolniczej we Wrocławiu. Autor kilkunastu prac z dziedziny ekologii roślin. Uczestnik XII Wyprawy Antarktycznej w 1978/88. Staż naukowy w Finlandii w 1986. członek Polskiego Towarzystwa Botanicznego.

Lesław WOLEJKO, dr, ur. 2.VIII.1956, Szczecin – Studia: Wydział Rolniczy, Akademia Rolnicza, Szczecin 1980; dr 1990.

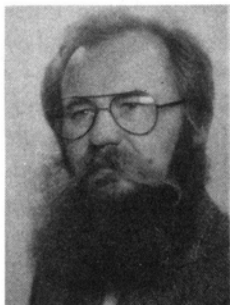

Od 1980 r. pracownik Katedry Botaniki AR w Szczecinie, od 1990 r. na stanowisku adiunkta. Praca doktorska pt. *Porównanie ekosystemów źródłkowych rozwijających się w warunkach naturalnych i zmienionych pod wpływem antropopresji* obroniona na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej w Szczecinie.

Staż naukowy: Nature Management Department, Agricultural University, Wageningen (1981), Holandia; Biosystem Management Department, Hokkaido University, Sapporo, Japonia (1983–1985).

Członek Polskiego Towarzystwa Botanicznego, International Association for Vegetation Science oraz International Mire Conservation Group.

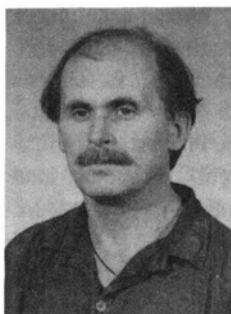
Jan J. WÓJCICKI, dr, ur. 6.III.1950, Mielec – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1974; dr 1988.

Od 1971 roku pracuje w Zakładzie Zmienności Roślin Instytutu Botaniki Polskiej Akademii Nauk w Krakowie. Doktorat na podstawie rozprawy *Zmienność Prunus fruticosa Pallas w Polsce na tle zmienności gatunku*. Prace z zakresu zmienności i taksonomii roślin naczyniowych. Współredaktor *Polish Botanical Studies* i *Polish Botanical Studies, Guidebook Series*, członek redakcji *Wiadomości Botanicznych*, współredaktor *Contributions to the knowledge of flora and vegetation of Poland* (dwa tomy wydane w Zürichu). Członek Polskiego Towarzystwa Botanicznego i American Society of Plant Taxonomists.

Adam ZAJĄC, prof. dr hab., ur. 26.XI.1940, Bielsko-Biała – Studia: Wydział Biologiczno-Geograficzny, Wyższa Szkoła Pedagogiczna,

Kraków 1966; dr 1970, dr hab. 1980, prof. nadzw. 1993.

Najważniejsze opracowania to monografia polskich gatunków sekcji *Fugacia* i *Caespitosa* rodzaju *Cerastium* oraz kilka prac o pochodzeniu archeofitów występujących w Polsce. W połowie lat siedemdziesiątych opracował metodykę do *Atlasu rozmieszczenia roślin naczyniowych w Polsce*. W związku z *Atlasem* opublikował kilkanaście prac omawiających metodykę tego opracowania, stan zaawansowania oraz konkretne problemy rozmieszczenia gatunków rzadkich, nowych przybyszów itp., opracowanych metodami stosowanymi w *Atlasie*. Współautor *Flory i Stosunków Geobotanicznych Płaskowyżu Kolbuszowskiego* (1978, 1983). Obecnie współredaguje *Atlas* przygotowując go do druku. Od wielu lat współuczestniczy w przygotowaniu syntez polskich materiałów kartograficznych do kolejnych tomów atlasu *Atlas Florae Europae* (tomy 1–9). Prowadzi również badania dotyczące różnych aspektów flor i zbiorowisk synantropijnych.

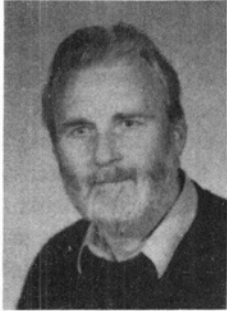
Maria ZAJĄC, dr, ur. 21.XII.1955, Hownica (woj. bielskie) – Studia: Wydział Biologii i nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1982; dr 1989.

Specjalność – geografia roślin, florystyka roślin, fitosocjologia. Najważniejsze opracowania to flora i stosunki geobotaniczne zachodniej części Pogórza Śląskiego i południowej części Kotliny Oświęcimskiej (1989, 1992). Oprócz tego, jest autorem i współautorem kilku prac dotyczących rozmieszczenia gatunków flory polskiej tak rodzimych jak i synantropów (*Orchis pallens*,

Cruciata laevipes, *Lindernia pyxidaria*, *Carex strigosa*, *Silene borysthena*, *Veronica peregrina* itd.). Jest też współautorem pracy fitosocjologicznej ze zbiorowisk ze związku *Nanocyprien flavescentis*. Ponadto jest współredaktorem *Atlasu rozmieszczenia roślin naczyniowych w Polsce*. W związku z tym dziełem opublikowała kilka doniesień na temat aktualnych prac nad *Atlasem* i jego metodyki. M. Zając jest współpracownikiem *Atlas Florae Europaeae* (tom 9). Jest współautorem listy apofitów Polski (1992), oraz autorem *Indeksu map zasięgów ogólnych dla flory Polski* (1992).

Kazimierz ZARZYCKI, prof. dr hab., członek korespondent PAN, ur. 18.XII.1930, Kol. Łucka koło Lubartowa (woj. lubelskie) – Studia: Wydział Leśny, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1953; dr 1960, dr hab. 1965, prof. nadzw. 1972, prof. zw. 1991, członek korespondent PAN 1976.

Pracuje w Instytucie Botaniki im W. Szafera w Krakowie. Badania roślinności i flory roślin naczyniowych Polski, w szczególności Karpat. Wyjazdy badawcze do Francji, Szwajcarii, na Półwysep Bałkański, do Korei i Ameryki Południowej. Udział w dwu wyprawach antarktycznych na Wyspę Króla Jerzego (Szetlandy Południowe, Zachodnia Antarktyka): 1987/88, 1989/90. Zainteresowania naukowe dotyczyły w pierwszym okresie ekologii zbiorowisk łąkowych i leśnych. Zespołowe, interdyscyplinarne badania w Pieninach stworzyły podstawy kształtowania, zgodnie z postulatami ochrony przyrody, ekosystemów łąkowych Pienińskiego Parku Narodowego. Prowadzi też badania mechanizmów regulujących liczebność męskich i żeńskich osobników w populacjach roślin dwupiennych oraz wymagań siedliskowych roślin naczyniowych Polski (*Ekologiczne liczby wskaźnikowe*). W ostatnich latach koncentruje się na

problemach wymierania i zagrożenia rodzimej flory Polski (*Lista roślin naczyniowych ginących i zagrożonych w Polsce, Polska czerwona księga roślin. Paprotniki i rośliny kwiatowe*).

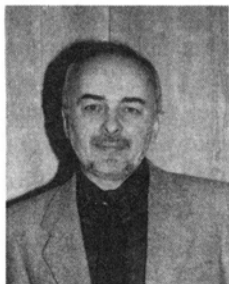
Ewa ZASTAWNIAK, doc. dr hab., ur. 1941, Dobczyce – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 1963; dr 1970, dr hab. 1982.

Zatrudniona w Zakładzie Paleobotaniki Instytutu Botaniki im. W. Szafera Polskiej Akademii Nauk w Krakowie na etacie docenta od 1985 r. Głównym tematem badań są szczątki roślin kopalnych z osadów ery kenozoicznej zachowane w postaci odcisków liści, odtwarzanie na ich podstawie obrazu zbiorowisk roślinnych i ocena ich wieku. Dotychczasowe opracowania obejmują flory liściowe pliocenu Kotliny Nowotarsko-orawskiej, miocenu Gór Świętokrzyskich, początkowej fazy sedymentacji serii poznańskiej na obszarze Dolnego Śląska oraz zbiorowiska roślinne epoki tworzenia się węgla brunatnych w Bełchatowie. Prowadzi badania nad nowym krytycznym opracowaniem neogeńskiej flory liściowej ze Sołnicy koło Wrocławia, jednej z najważniejszych dla badań taksonomicznych flor kopalnych Europy środkowej. W latach 80-tych podjęła badania flor kopalnych rejonów polarnych na podstawie materiałów otrzymanych od polskich wypraw naukowych w rejon bieguna północnego (Spitsbergen) i południowego (Antarktyda). Szczególnie interesujące okazały się wyniki badań flor kopalnych z licznych stanowisk górnej kredy i trzeciorzędu Wyspy Króla Jerzego w Zachodniej Antarktydzie, które dostarczyły pierwszą w nauce ilustrację i interpretację paleoklimatyczną roślin okrytozalążkowych górnej kredy Antarktydy, charakterystykę rozwoju roślinności na tym obszarze od górnej kredy po oligoceńskie zlodowacenie.

Kieruje Muzeum Paleobotanicznym w Instytucie Botaniki im. W. Szafera PAN. W 1981 r. otrzymała nagrodę naukową Sekretarza Naukowego PAN.

Jerzy ZIELIŃSKI, prof. dr hab., ur. 22.IV.1943, Przedbórz (woj. piotrkowskie) – Studia: Wydział Leśny, Wyższa Szkoła Rolnicza, Poznań 1967; dr 1974, dr hab. 1985, prof. nadzw. 1992

W latach 1967–1970 pracuje jako asystent w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, natomiast od roku 1970 – w Instytucie Dendrologii Polskiej Akademii Nauk w Kórniku. Stopnie doktora oraz doktora habilitowanego otrzymuje na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu. W Instytucie Dendrologii PAN pełni funkcję kierownika Pracowni Systematyki (1982–1989), a od 1990 roku – kierownika Zakładu Systematyki i Geografii. W dorobku naukowym posiada około 70 prac, głównie z zakresu systematyki i geografii drzew i krzewów.

Waldemar ŻUKOWSKI, prof. dr hab., 20.VI.1935, Lida – Studia: Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, Uniwersytet Poznański, Poznań

1959; dr 1964, dr hab. 1968, prof. nadzw. 1976, prof. zw. 1983.

Stopień naukowy doktora nauk przyrodniczych uzyskał w 1964 roku (promotor prof. dr Zygmunt Czubiński). W 1968 roku habilitował się na Uniwersytecie im.

Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie pracy p.t. *Studia systematyczne i geograficzne nad podrodziną Cyperoideae w Polsce*.

Dorobek naukowy obejmuje około 100 prac z zakresu systematyki i geografii roślin naczyniowych. Główne grupy roślin nad którymi prowadzi badania: Cyperaceae, Lentibulariaceae i *Artemisia*. Interesuje się problemami antropogenicznych przeobrażeń flor, zwłaszcza procesem wymierania roślin. Ważny nurt badań stanowi też taksonomia dynamiczna (m.in. zmienność populacyjna roślin). Od 1974 roku jest Kierownikiem Zakładu Taksonomii Roślin Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wyjazdy badawcze do Rosji, Czechosłowacji, Niemiec, USA, Algierii, Na Półwysp Bałkański i Ukrainę. Jest członkiem Komitetu Botanki PAN, w latach 1980–87 był sekretarzem naukowym w tym Komitecie, a od 1991 r. jest przewodniczącym Komisji Taksonomii Roślin Naczyniowych Komitetu Botaniki PAN.

Opracowanie: Z. MIREK & J. J. WÓJCICKI

